

STELLINGEN

behorende bij het proefschrift

MOLECULAR PATHOLOGY OF PHEOCHROMOCYTOMA AND PARAGANGLIOMA DEVELOPMENT

1. Sporadische goedaardige pheochromocytomen zijn genetisch identiek aan erfelijke pheochromocytomen. (dit proefschrift)
2. Genetische screening van patiënten met pheochromocytomen en paragangliomen moet altijd gebeuren, waarbij immunohistochemie met SDHB antilichaam een eerste stap **moet** zijn, indien er tumorweefsel voor onderzoek beschikbaar is. (dit proefschrift)
3. Ondanks het feit dat in humane pheochromocytomen geen *Pten* mutaties gevonden worden, blijft het muizenmodel met een (conditionele) *Pten* knockout een uitstekend model om de ontstaanswijze van pheochromocytomen te bestuderen. (dit proefschrift)
4. Hypoxie speelt een rol bij het ontstaan van paragangliomen, maar het P53 eiwit niet. (dit proefschrift)
5. De patholoog kan het klinisch gedrag van pheochromocytomen nog altijd onvoldoende bepalen, maar SDHB immunohistochemie en afwezigheid van verlies van 3q en 11p zijn al kleine stappen voorwaarts, die zeker prospectief bevestigd zouden moeten worden. (dit proefschrift)
6. De meeste vragen na een presentatie zijn gebaseerd op het werk van de vragensteller.
7. Je kunt de wind niet veranderen, maar wel hoe je zeilen staan. (*Hans Kallenbach*)
8. Het is prettig tegen beesten te praten, ze hebben nooit een antwoord en vinden alles goed. (*Simon Carmiggelt*)
9. Ware kennis bestaat erin te weten dat men niets weet. (*Socrates*)
10. Alles is relatief, een patholoog geniet van pathologie, een patiënt niet.
11. Heavy metal, or no metal at all. (*Joey Demaio, Manowar*)

Francien Heleen van Nederveen, 11 juni 2010

